

Sygn. akt III C 171/16

POSTANOWIENIE

Dnia 06 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział III Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: **Sędzia SO Ewa Witkowska**

Sędziowie: **Sędzia SO Joanna Kruczkowska**

Sędzia SR del. do SO Rafał Schmidt

po rozpoznaniu w dniu 06 kwietnia 2018 r. w Warszawie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. D. (1)**, jako reprezentanta grupy,

przeciwko **(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.**

o zapłatę

w przedmiocie ustalenia składu grupy

postanawia:

ustalić, że postępowanie niniejsze toczy się w postępowaniu grupowym, a grupa reprezentowana przez M. D. (1) ma skład następujący:

podgrupa nr I:

1) **M. D. (1)**

2) **M. D. (2)**

podgrupa nr II:

3) **J. W.**

4) **T. W.**

podgrupa nr III:

5) **B. F.**

6) **J. F.**

podgrupa nr IV:

7) **P. G.**

8) **M. P.**

9) **T. Z.**

podgrupa nr V:

10) **K. S. (1)**

11) **J. P.**

12) **K. P.**

podgrupa nr VI:

13) **M. L.**

14) **P. L.**

15) **M. N.**

16) **M. K. (1)**

17) **K. T.**

18) **B. T.**

19) **T. D.**

20) **M. D. (3)**

21) **A. K.**

22) **A. S.**

23) **I. B.**

podgrupa nr VII:

24) **S. W.**

25) **B. W.**

podgrupa nr VIII:

26) **K. S. (2)**

27) **R. S.**

28) **B. P.**

podgrupa nr IX:

29) **M. Z.**

30) **J. H.**

31) **K. M.**

32) **J. M.**

33) **R. T.**

podgrupa nr X:

34) **B. B.**

35) **W. B.**

36) **D. R.**

37) **P. R.**

podgrupa nr XI:

38) **A. G.**

39) **J. G.**

40) **E. G.**

41) **M. G.**

podgrupa nr XII:

42) **J. K.**

43) **M. K. (2)**

SSO Joanna Kruczkowska SSO Ewa Witkowska SSR (del.) Rafał Schmidt

UZASADNIENIE

Pozwem grupowym z dnia 16 grudnia 2014 r. powód M. D. (1), będący reprezentantem grupy, wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. (w dacie wniesienia powództwa w K.) na rzecz członków grupy łącznej kwoty 76.899 złotych.

W toku sprawy, pismem z dnia 23 marca 2017 r. /k. 1243 akt/, wysokość roszczenia została ustalona na kwotę 77.937 złotych, a liczba członków grupy została ustalona na 43 osoby, roszczenie zostało ujednoczone, a ujednoczenie to nastąpiło w XII podgrupach. W stosunku do osób pozostających w ustroju wspólności majątkowej wniesiono o zasądzenie wyliczonej kwoty solidarnie. Członkowie grupy oraz jej reprezentant są niektórymi z właścicieli mieszkań w budynku nr (...) przy ul. (...) w W. – członkami Wspólnoty Mieszkaniowej tego budynku. Żądana kwota stanowi odszkodowanie stanowiące różnicę między ceną sprzedaży, jaką członkowie grupy zapłacili pozwanemu deweloperowi za swoje lokale mieszkalne wraz z udziałem w części wspólnej nieruchomości, a wartością tychże z uwzględnieniem ich wadliwości (wad dachu i instalacji wodnej w części wspólnej budynku).

Do pozwu dołączono oświadczenie powoda o tym, że działa on w charakterze reprezentanta grupy oraz oświadczenia członków grupy o przystąpieniu do grupy, a także umowę reprezentanta grupy z pełnomocnikiem, określającą sposób wynagrodzenia pełnomocnika.

W odpowiedzi na pozew /k. 940 akt/ pozwana spółka (...) sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa w całości z uwagi na brak legitymacji procesowej, a także z uwagi na brak wymagalności dochodzonej przez powoda wierzytelności (pozwany twierdzi, że nie otrzymał żadnego wezwania do zapłaty, tym samym nie jest możliwe aby roszczenie było wymagalne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postępowanie grupowe uregulowane jest przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, w tym postępowaniu dochodzone są roszczenia jednego rodzaju, co najmniej 10 osób, oparte na tej samej lub takiej samej podstawie faktycznej. Jak wskazuje się w doktrynie, kryterium jednakowości podstawy faktycznej odnosi się do okoliczności związanych z powstaniem roszczeń, tym samym mogą to być roszczenia wywodzące się z jednego zdarzenia lub też z wielu analogicznych zdarzeń (zob. Paweł Grzegorzcyk, Ustawa o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym. Ogólna charakterystyka, LexisNexis Warszawa 2011r., str. 48). Przedmiotem postępowania mogą być określone kategorie roszczeń, między innymi roszczenia z tytułu odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania umownego czy roszczenia o ochronę konsumentów, niezależnie od przedmiotu sprawy. Podmiotem reprezentującym grupę w postępowaniu jest jej reprezentant, tym samym jest to szczególnie rodzaj subrogacji procesowej. Reprezentant prowadzi postępowanie w imieniu własnym, jednak robi to na rzecz wszystkich członków grupy. Decyzja sądu w przedmiocie dopuszczalności postępowania grupowego nie ma charakteru uznaniowego. Jeżeli dana sprawa spełnia przesłanki postępowania grupowego (określone w art. 1), sąd nie może odmówić rozpoznania tej sprawy w postępowaniu grupowym (zob. P. Pietkiewicz, M. Rejda, Komentarz do art. 1 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, LexisNexis 2011r.).

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał postanowienie o możliwości dopuszczalności postępowania po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 16 czerwca 2016r. /postanowienie k. 1182/.

Z brzmienia art. 15 u.d.r.p.g wynika, że w wyznaczonym przez sąd terminie, nie krótszym niż miesiąc, pozwany może podnieść zarzuty co do członkostwa określonej osoby w grupie. Dnia 31 stycznia 2017r. Sąd postanowił zarządzić dokonanie w ogólnopolskiej części dziennika „(...)” ogłoszenia o wszczęciu postępowania grupowego. Postanowieniem tut. Sądu z dnia 17 lipca 2017r./k.1259/pełnomocnik pozwanego otrzymał wykaz osób, które przystąpiły do grupy. Zakreślony został miesięczny termin na podniesienie zarzutów co do członkostwa określonych osób w grupie lub podgrupach pod rygorem przyjęcia, że skład grupy jest niekwestionowany. Art. 15 znajduje zastosowanie także do pozwanego, któremu sąd doręczył odpis wykazu osób, które przystąpiły do grupy w następstwie publicznego ogłoszenia o wszczęciu postępowania. Na podstawie tego wykazu, dowodów wskazanych przez powoda, a także zarzutów podnoszonych przez pozwanego sąd podejmie decyzję co do tego, które z osób składających oświadczenie o przystąpieniu do grupy znajdują się w jej składzie osobowym. Pełnomocnik pozwanego nie zakwestionował składu z grupy, w związku z czym zasadne stało się wydanie niniejszego postanowienia dotyczącego składu grupy. Postanowienie takie może być wydane na posiedzeniu niejawnym. Postanowienie ma konstytutywny charakter i to właśnie ono ostatecznie kształtuje skład grupy w postępowaniu grupowym. Po uprawomocnieniu się postanowienia oświadczenie o wystąpieniu z grupy jest bezskuteczne. Następuje zamknięcie drugiego etapu postępowania grupowego – czyli tzw. podmiotowego. Pomimo takich regulacji, w dalszym etapie postępowania możliwe jest badanie przez sąd czy określony członek grupy posiada legitymacje materialną (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 02 października 2013r. I ACa 386/13, LEX nr 1378643).

Nie ma wątpliwości, że dochodzone roszczenie mieści się w pojęciu roszczenia o ochronę konsumentów. Zgodnie z art. 22¹kc za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Strona powodowa oparła swoje roszczenia na odpowiedzialności kontraktowej, wynikającej z art. 471 kc. Bezsprzeczne jest, że członkowie grupy nabywając lokale od dewelopera, który jest podmiotem profesjonalnym (przedsiębiorcą) muszą być traktowani jak konsumenci (zob. Uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego, Izba Cywilna z dnia 21 grudnia 2007 r., III CZP 65/2007).

Skład grupy jest - zgodnie z art. 16 u.d.r.p.g - przedmiotem badania przez Sąd i nie jest możliwe oparcie się na samych oświadczeniach reprezentanta grupy i domniemanych członków. Ciężar udowodnienia przynależności do grupy spoczywa na powodzie (czyli na reprezentancie grupy). W przypadku roszczeń pieniężnych niewystarczające jest samo uprawdopodobnienie, konieczne jest udowodnienie przez reprezentanta składu grupy (zob. M. Sieradzka, komentarz

do art. 16 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym). Jeżeli nie zostanie udowodniona przynależność konkretnej osoby do grupy (bądź podgrupy) Sąd wyłączy osobę ze składu grupy. Do postępowania grupowego, w zakresie badania stanu grupy, stosuje się przepisy k.p.c zawarte w art. 227 – 315. W postępowaniu grupowym konieczne jest wykazanie podstawy dochodzonego roszczenia poszczególnych członków grupy, aby możliwe było stwierdzenie, że są członkami. Sąd dokonuje oceny zgromadzonych w sprawie dowodów zgodnie z regułą wyrażoną w art. 233 § 1 k.p.c, opierając się na zasadach logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 13 kwietnia 1999r., I PKN 8/99, OSNP 2000/12, poz. 463). Członkowie grupy nie są uprawnieni do występowania w procesie, wyłączną legitymację posiada powód, który jest reprezentantem grupy. Członek grupy posiada natomiast legitymację materialnoprawną, a więc członek grupy ma jedynie takie uprawnienia, które wyraźnie wynikają z u.d.r.p.g.

W przedmiotowej sprawie członkowie opierają swoje prawo do wejścia w skład grupy na byciu właścicielami mieszkań w budynku nr (...) przy ul. (...) w W. – członkami Wspólnoty Mieszkaniowej tego budynku. Fakt ten został ustalony przez Sąd na podstawie dołączonych do sprawy dowodów tj. aktów notarialnych i wydruków z ksiąg wieczystych /k.34 – k.605 i k.1245-k.1253/. Tym samym przysługuje im to samo roszczenie wynikające z art. 471 kc. W związku z czym zasadne jest uznanie, że wszystkie osoby wymienione w sentencji postanowienia są uprawnione do bycia członkami grupy w postępowaniu grupowym i że ich roszczenia oparte są na takiej samej podstawie faktycznej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji.

SSO Joanna Kruczkowska SSO Ewa Witkowska SSR (del.) Rafał Schmidt

Zarządzenie wykonawcze:

1. (...);
2. (...);
3. (...);
4. (...).